

MINDRE MEDDELELSER.

ALMINDELIG KORSNÆB. Den 16 Februar 1907 blev der fra kgl. Skovfoged A. P. Ejlertsen sendt mig en Rede med to meget rugede Æg af Korsnæb (*Loxia curvirostra*), tagne i Nærheden af Esrom d. 14 s. M., hvor det den Gang frøs flere Grader.

Da det er en Sjældenhed, at denne Fugl yngler i Danmark og da navnlig her paa Sjælland, — den er enkelte Gange funden ynglende i Jylland — skal jeg meddele lidt nærmere om den.

Sidst i Januar begyndte Hunnen at bygge Reden, hvilket den besørgede ene, medens Hannen sad i Nærheden og sang for sin Mage; Reden var anbragt i en fritstaaende Rødgran i ca. 50 Fods Højde og var indvendig foret med enkelte Fjer, Bast, Mos, Lav, Hestehaar, tørre fine Rødder etc.; udvendig var anbragt smaa Stykker Bast, Rødder etc., og omkring hele Reden tynde Grangrene paa 15—30, enkelte paa 60 ctm.s Længde, en Byggemaade, der er analog med den, Jernspurven (*Accentor modularis*) anvender. De to Æg vare blaalige med enkelte Streger paa; det almindelige Antal er ellers 3 a 4.

Reden af Korsnæbbet er givet til zoologisk Museum.

Da der paa samme Sted opholdt sig smaa Flokke paa 5 a 10 Stk., er det muligt, at flere Par endnu have ynglet der, da der er rigeligt af deres bedste Føde — Granfrø; denne Fugl yngler jo som bekendt fra December og fortsætter med det til ind i Maj.

En længere god Beskrivelse af denne Fugls Ynglen findes i »Viborg-Egnens Fugle« af kgl. Skovfoged J. D. Christiansen.

AXEL KOEFOED.

RIGT FUGLELIV. De færreste Mennesker have vist nogen Anelse om, hvilket Fugleliv der ofte rører sig paa Steder, hvor de maaske daglig færdes. Ja, sidder en Nattergal og synger i et Krat, eller en Bogfinke slaar sine klare Triller, det hører vel nok de fleste; men hele den øvrige Skare af flittige, smaa Sangere føre vist som oftest en ret upaaagtet Tilværelse. Som Eksempel paa, hvor rigt Fuglelivet kan være paa et meget begrænset Omraade, skal jeg nævne de Arter, som i Aar yngle ved en Mølledam, som hører her til Gaarden. Mølledammen er kun meget lille og er omkranset af Elle- og Pilekrat med rigelige

Brændenelder under. Hele Arealet er næppe $\frac{1}{2}$ Td. Land stort, og dog yngler der i Aar i alt Fald 15 Arter, nemlig:

- Ringdue (*Columba palumbus*), 1 Par.
- Gærdesmutte (*Troglodytes parvulus*), 1 Par.
- Tornsanger (*Sylvia cinerea*), 4 Par.
- Munk (*Sylvia atricapilla*), 1 Par.
- Havesanger (*Sylvia hortensis*), 2 Par.
- Gulbug (*Hypolais icterina*), 1 Par.
- Sumpsanger (*Acrocephalus palustris*), 1 Par.
- Sivsanger (*Acrocephalus phragmitis*), 3 Par.
- Løvsanger (*Phylloscopus trochilus*), 3 Par.
- Gul Vipstjært (*Motacilla flava*), 1 Par.
- Solsort (*Turdus merula*), 2 Par.
- Brunstrubet Digesmutte (*Praticola rubetra*), 4 Par.
- Rødkjælk (*Erithacus rubecula*), 2 Par.
- Bogfinke (*Fringilla coelebs*), 3 Par.
- Gulspurv (*Emberiza citrinella*), 5 Par.

Ved Siden af Navnene har jeg tilføjet, hvor mange Par af hver Art jeg med nogenlunde Sikkerhed har kunnet konstatere, men sandsynligvis er der flere; end jeg har set. Men alene 34 Par Fugle ere jo ikke saa lidt paa et Areal, som — naar Vandet ikke regnes med — næppe er mere end et Par Skæpper Land stort.

De almindeligste Sangere her paa Egnen ere ubetinget Tornsanger, Løvsanger og Sivsanger, dernæst kommer Munk, Havesanger og Gærdesanger og sidst Gulbug og Sumpsanger, som begge ere ret sjældne.

Christianshøj pr. Rønnede, Juni 1907.

A. VALENTINER.

FUGLENE OG SKOLEN. Distriktslæge Arctander skænkede for nogle Aar siden Skolen i Storehedinge en smuk Samling af udstoppede Fugle, en Gave, som han nu har forøget, saa at Skolen derved besidder en Samling af 189 Fugle, repræsenterende 163 Arter. Ved Overleveringen af Fuglene benyttede Arctander Lejligheden til i et Foredrag at lægge Børnene paa Sinde at skaane Fuglene, ikke skyde dem med Slangebøsse, Pusterør eller lignende, ikke forstyrre deres Rede og Yngel, men derimod lægge Mærke til Fuglenes Færden i Mark og Skov og søge at lære dem at kende; endvidere berørte Taleren de talrige Fugle-

arter, der gaa deres Undergang i Møde, fordi deres Fjer eller hele Skind bruges til Pynt, f. Eks. den hvide Hejre, Paradisfuglen og Kolibrierne. —

Distriktslæge Arctander har som faa Kærlighed til og Interesse for vort Lands Fugleverden og forsømmer ingen Lejlighed til at lægge det for Dagen. Gid mange vilde følge hans Eksempel!

O. H.

LÆGGE FUGLENE ÆG MERE END EN GANG OM SOMMEREN? Almindeligvis lægge mange af vore Smaafugle Æg to Gange om Sommeren. Først paa Sommeren ser jeg Spurvene (*Passer domesticus*) komme med deres Unger i min Gaard, hvor der er aabent Bord hele Aaret; efter en passende Tids Forløb komme de med et nyt Kuld og senere undertiden med endnu et Kuld.

I 1904 havde jeg et Par Solsorter (*Turdus merula*) byggende i min Have. Da de havde faaet to Kuld Unger, byggede de en ny Rede tæt derved, og derfra fløj Ungerne 21 Juli; 23 Juli begyndte de en grundig Udbedring af Reden, men standsede pludselig Arbejdet og opgav at faa det fjerde Kuld Unger, i hvert Tilfælde paa dette Sted. Jeg kunde nævne en Mængde Eksempler paa andre smaa Fugle, som ruge to Kuld Unger ud i Løbet af Sommeren, og for at tage i Flæng skal jeg nævne efterfølgende, som jeg har fundet med Æg paa de angivne Tider:

- Toplærke (*Alauda cristata*), 7 Juni.
- Sanglærke (*Alauda arvensis*), 5 Juli.
- Gærdesmutte (*Troglodytes parvulus*), 7 Juli.
- Gærdesanger (*Sylvia curruca*), 25 Juni.
- Munk (*Sylvia atricapilla*), 20 Juli.
- Sivsanger (*Acrocephalus phragmitis*), 9 Juli.
- Fuglekonge (*Regulus cristatus*), 15 Juli.
- Rødkælk (*Erithacus rubecula*), 27 Juni.
- Graa Fluesnapper (*Muscicapa grisola*), 15 Juli.
- Skovspurv (*Passer montanus*), 30 Juni.
- Stillids (*Carduelis elegans*), 15 Juli—3 August.
- Bogfinke (*Fringilla coelebs*), 10 August.
- Kornværling (*Emberiza miliaria*), 24 Juni.

At større Fugle ogsaa kunne lægge to Kuld er muligvis mere ukendt. Ja, vil man tage Æggene fra dem, lægge de i de fleste

Tilfælde et nyt Kuld, og som Eksempel herpaa kan anføres et Forsøg, jeg for et Par Aar siden gjorde med en Taarnfalk (*Falco tinnunculus*) og en Natugle (*Syrnium aluco*), hvor jeg fik dem begge til at lægge 3 Kuld Æg med omtrent 3 Ugers Ophold mellem hvert.

Som Bevis paa, at der ogsaa lægges flere Kuld uden forudgaaende Forstyrrelse, skal jeg nævne nogle Tilfælde vedrørende Sløruglen (*Strix flammea*), som jeg oftere har fundet med Æg paa en meget usædvanlig Tid.

22 September 93 fandt jeg Sløruglen med 4 Æg, hvoraf de 3 vare stærkt rugede.

6 September 95 fandt jeg den med 5 frisklagte Æg; og først paa Sommeren havde Ringeren taget en Unge til Udstopning.

5 August 96 fandt jeg den med 9 Æg, hvoraf flere vare klare, to dog noget rugede. Uglerne havde her i Forvejen udrugtet et Kuld Unger, hvoraf Graverens Datter en Dag fangede 3, som hun atter lod flyve, og der var kun et Par Ugler i Kirken.

26 April 04 fandt jeg Sløruglen med 6 Unger; 2 Juli tog jeg 7 Æg fra den, og 3 September havde den 6 store Dununger.

2 Juli 04 Slørugle med 7 Æg.

5 Juli 04 Slørugle med 7 Æg.

Hos de to sidstnævnte havde der ingen Forstyrrelse fundet Sted i Forvejen.

6 September 04 Slørugle med 3 Æg og 3 Unger; der var ingen Æg eller Unger taget fra den tidligere det Aar.

1904 synes saaledes at have været et frugtbart Aar for Sløruglen; om der har været en særlig god Musejagt, eller om Foraaet har været særlig mildt, eller om maaske jeg har været særlig ihærdig til at søge dette Aar, kan jeg nu ikke mindes. — Ret ofte har jeg i det hele ikke søgt den om Eftersommeren, naar jeg saa endda har fundet den 7 Gange, tyder det paa, at den ikke helt ualmindeligt lægger to Kuld.

Alliken (*Corvus monedula*) har jeg en Gang fundet i September med friske Æg.

Horsens, Aug. 1907.

TH. JØRGENSEN.

BLISHØNS (*FULICA ATRA*) VED VINTERTID. Konservator Nielsen, Aarhus, har meddelt mig, at han i Februar Maaned har modtaget Blishøns fra følgende Steder:

7	Februar:	1	Blishøne,	Aalborg.
8	—	1	—	Hadsten.
8	—	2	—	Hinnerup.
9	—	1	—	Skive,
10	—	1	—	Maribo.

De opgivne Data forekomme mig utvivlsomt at bevise, at det her ikke drejer sig om overvintrende Fugle, men at der i Virkeligheden i Begyndelsen af Februar er kommet et Træk af dem her til Landet.

Aarhus, Marts 1907.

O. HØEGH GULDBERG.

FRA FREMMEDE TIDSSKRIFTER.

FUGLENES FLYVEHASTIGHED.

Om dette i de senere Aar stærkt drøftede Emne findes en Afhandling af Curt Loos i »Ornithol. Monatsber.« Februar 1907.

Der beskrives en Del Forsøg, der foruden med Breyduer ere foretagne med Forstuesvale (*Hirundo rustica*), Digesvale (*Hirundo riparia*) og Stær (*Sturnus vulgaris*). Fuglene bleve fangne ved Rederne, gjorde kendelige ved en eller anden paamalet Farve, (rødt, blaat, hvidt), og med Jernbane eller Cykle bragte længere eller kortere bort, 1—4 Mil, en enkelt endog 30 Mil, men den vendte heller ikke tilbage. — De andre vendte tilbage til Rederne, men rigtignok ikke med nogen imponerende Hurtighed; de fleste naaede først hjem saa længe efter, at de, hvis de havde fløjet i lige Linje, maatte have brugt en Time eller mere pr. Mil. Forsøgene ere ret interessante, men afgøre selvfølgelig ikke noget om det Spørgsmaal: Hvor hurtigt kan en Fugl flyve.

USÆDVANLIG STÆRKT FUGLETRÆK PAA HELGOLAND.

I Martshæftet af »Ornithol. Monatsber.« omtales et umaadeligt Fuglefald paa Helgoland i Dagene efter 20 Oktober 1906.

Natten mellem den 23 og 24 Oktober blev der med Blændlygte fanget 127 Skovsnæpper, den næste Dag skudt 100, medens der samme Nat blev fanget omtrent 4000 Lærker og 4000 Drosler; en Mand samlede en Nat 340 Drosler og Lærker op paa Fyrtaarnet, en anden tog en Morgen op fra Søen 78 Lærker og Drosler, som i Nattens Løb vare fløjne mod Klipperne eller Fyrtaarnet.

FUGLEFRISTED VED SØNDERJYLLANDS VESTKYST.

(»Ornithol. Monatsber.« Marts 1907). I Tysklands ornithologiske Kredse har man med Bekymring set paa, hvorledes de